

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 23. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: tirsdag den 17. februar 2009
Tidspunkt: kl. 15.00
Sted: 2-133

Til stede: Svend Auken (S) formand, Michael Aastrup Jensen (V),
Henrik Høegh (V) næstformand, Morten Messerschmidt
(DF), Kim Mortensen (S), Anne Grete Holmsgaard (SF),
Ida Auken (SF), Lone Dybkjær (RV), Per Clausen (EL)

Desuden deltog: klima- og energiminister Connie Hedegaard

Energidelen af rådsmøde (transport, telekommunikation og energi) den 19. februar 2009

Formanden nævnte, at når Europaudvalget holdt møde en tirsdag, skyldtes det, at man ville tage hensyn til klima- og energiministerens rejseplaner.

Klima- og energiministeren: Tak for den udviste fleksibilitet.

Der er energirådsmøde på torsdag. Jeg forelægger forordningen om et program for økonomisk genopretning gennem finansiel støtte til energiprojekter til forhandlingsoplæg. Resten af punkterne på dagsorden forelægges til orientering.

1. Energisikkerhed

a) Gaskrisen: opfølgning

Klima- og energiministeren Connie Hedegaard: Det første punkt på dagsordenen er forsyningssikkerhed og den nyligt overståede gaskrise mellem Rusland og Ukraine.

Jeg vil gerne beklage, at I først har fået samlenotatet til dette punkt i går. Det hænger bl.a. sammen med, at der har været vinterferie.

Under dette punkt vil formandskabet og Kommissionen give en orientering om gaskrisen og de alvorlige konsekvenser, den har haft for en række EU-lande. Det er selvsagt helt uacceptabelt, at EU-lande kan tages som gidsler i en strid mellem to ikke-EU-lande. Regeringen er derfor selvfølgelig helt enig i, at erfaringerne fra gaskrisen er vigtige at tage med i det videre arbejde med at sikre EU's energiforsyning. Man kan roligt sige, at gaskrisen med al ønskelig tydelighed understreger behovet for det, der var hovedelementerne i klima- og energipakken, nemlig at få øget fokus på og mål for energieffektivitet, mere vedvarende energi og en forbedret infrastruktur, når det gælder energi.

Regeringen lægger samtidig vægt på, at det arbejde kommer til at foregå inden for rammerne af den 2. strategiske energireddegørelse.

Morten Messerschmidt spurgte, hvilken linje regeringens anlægger i relation til gaskrisen mellem Rusland og Ukraine, når man nævner den som et eksempel på, at vi skal føre en fælles udenrigspolitik i EU. Er det russerne eller ukrainerne, man kan bebrejde noget?

Klima- og energiministeren fremhævede, at diversificering er meget væsentlig, så vi ikke bliver afhængige af ét land, men bliver mere robuste over for et enkelt lands brug af gassen som et politisk våben. I øvrigt lægger vi vægt på, at EU skal have en fælles politik over for Rusland, så det enkelte land ikke skal stå alene.

b) Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europaparlamentet: 2. strategiske energireddegørelse – ”EU’s handlingsplan for energiforsyningssikkerhed- og solidaritet”

Klima- og energiministeren: Under dette punkt er det centrale element en EU-handlingsplan for energisikkerhed og energisolidaritet. Der skal på rådsmødet vedtages rådskonklusioner, som skal danne grundlag for Det Europæiske Råds drøftelse af EU’s energisikkerhed på topmødet i marts.

Som jeg orienterede udvalgene om i slutningen af november sidste år, har vi fra starten hilst den 2. strategiske energireddegørelse velkommen. Vi kan derfor også på langt de fleste punkter tilslutte os det tjekkiske formandskabs udkast til rådskonklusioner, som overordnet støtter indholdet af den 2. strategiske energireddegørelse. Der er blandt medlemslandene generelt opbakning til udkastet til rådskonklusioner, om end visse lande stadig har særlige ønsker til teksten i rådskonklusionerne.

Fra dansk side finder vi det vigtigt, at der er balance mellem de eksterne og de interne tiltag. Det er nødvendigt med en udbygning af energiinfrastrukturen i både Nordeuropa og Sydeuropa, men det skal gå hånd i hånd med andre tiltag. I forhandlingerne om rådskonklusionerne lægger vi derfor vægt på at skabe en bedre balance i forhold til indsatsen for energieffektivisering og øget brug af vedvarende energi. Det er ikke nok at kigge på, hvordan infrastrukturen er. Der er også noget, der skal føde energien ind. Derfor er det vigtigt at prioritere energieffektivisering og øget brug af vedvarende energi endnu højere. Det arbejder vi for.

Vi har i den forbindelse især lagt stor vægt på, at målsætningen om 20 pct. energieffektivisering fastholdes. Der er nogen, der hævder, at der indirekte er en norm her, der bliver sænket. Det er vi meget obs på. Vi har den helt klare holdning, at vi skal sikre, at de 20 pct.s energieffektivisering nås.

Herudover er det regeringens holdning, at selv om energisolidaritet i EU er et vigtigt element i energisikkerheden, har det enkelte land selv en stor forpligtelse i forhold til at tage ansvar for egen energisikkerhed.

Med hensyn til a-kraft vil jeg understrege, at vi i Danmark ikke ønsker, at atomkraft er en del af vores eget energimix. Det er som bekendt en beslutning, man traf i Folketinget tilbage i 1985. Den står stadig væk ved magt. Men vi hverken kan eller skal bestemme, hvad andre medlemslande vælger. Det er op til hvert medlemsland selv at vælge deres energiforsyning. Realistisk set vil a-kraft særligt i flere af de nye medlemslande udgøre en vigtig energikilde til at nå de ambitiøse mål i klima- og energipakken.

Rådskonklusionerne lægger op til, at der etableres en lånefacilitet gennem Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank. Regeringen mener, at lånemechanismen bør prioritere vedvarende energi og energieffektivisering, og at lån til a-kraftprojekter ikke bør være omfattet af låneinstrumentet. Der er andre, der prøver at få det ind, men vi prøver at holde det ude. Det vil regeringen lægge betydelig vægt på under forhandlingerne på rådsmødet på torsdag.

Per Clausen kunne godt tænke sig, at regeringen var lidt mere kritisk over for Kommissionens holdning til atomkraft, men på den anden side var han enig i, at landene selv skal have lov til at afgøre, hvilke energikilder de vil benytte sig af. Han var glad for, at regeringen så klart tilkendegav, at den lånemekanisme, man etablerer, skal gå til vedvarende energi, og at lån til a-kraft ikke bør være omfattet af låneinstrumentet. Han opfordrede regeringen til at stå fast på det synspunkt.

Anne Grete Holmsgaard var enig i, at det er vigtigt, at vi kæmper for at undgå, at lånefaciliteten også går til a-kraft.

Lone Dybkjær tilsluttede sig Anne Grete Holmsgaards synspunkt.

Svend Auken betegnede det som utroligt vigtigt, at atomkraft ikke kommer med ind i lånefaciliteten, for kommer atomkraft først med, er det som en gøgeunge. Derfor mente han, dette er et punkt, hvor kongeriget bør stå fast, idet han pegede på, at det jo drejer sig om rådskonklusioner.

Klima- og energiministeren sagde, at Danmark dagligt er i kontakt med andre lande for at undgå, at atomkraft kommer med ind under lånefaciliteten. Rådskonklusionerne skal jo vedtages med enstemmighed. Vi har normalt sagt, at vi gerne vil være med til at forske i sikkerhed i forbindelse med a-kraft, men hun mente ikke, vi skal give særligt favorable vilkår for a-kraftværker, som jo bliver bygget rundt omkring på kommercielle vilkår.

Anne Grete Holmsgaard syntes, regeringen skulle overveje at bruge vetoet for at sikre, at a-kraft ikke kommer med i lånefaciliteten.

Lone Dybkjær mente, at vi for himlens skyld ikke skal have atomkraft med, for så tager det hele hånden. Det er der også andre lande som Østrig og Irland, der mener.

Klima- og energiministeren pegede på, at ganske vist har vi vetoet, da der er tale om rådskonklusioner, som skal vedtages med enstemmighed. Men hvis vi stemmer imod, falder også alt det, vi har fået ind. Vi gør, hvad vi kan for, at a-kraft ikke kommer til at stå i teksten.

Anne Grete Holmsgaard præciserede, at hun ikke gik ind for, at klima- og energiministeren skulle anvende det røde kort, men vi må gøre opmærksom på, at vi her er ved at nå smertegrænsen.

2. Olie og gas

a) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forpligtelse for medlemsstaterne til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter

Klima- og energiministeren: På rådsmødet skal der være en drøftelse af de overordnede elementer i forslaget, der reviderer de eksisterende EU-regler på området.

Det overordnede formål med forslaget er at sikre tilgængelige olielagre, der kan hjælpe med at afbøde konsekvenserne af en eventuel forstyrrelse af olieforsyningen.

Regeringen kan overordnet støtte, at forsyningssikkerheden for olie styrkes, og vi kan også støtte forslagets formål om en tilnærmelse af EU-reglerne til det regelsæt om olieberedskab, som findes i det Internationale Energi Agentur.

Fra regeringens side kan vi dog ikke se de store forbedringer i forhold til forsyningssikkerheden, sådan som forslaget ligger nu. Det er en bekymring, vi deler med en række andre medlemslande.

Herudover indeholder forslaget en række elementer, som indebærer en betydelig risiko for unødigt administration og økonomiske omkostninger som følge af en indskrænkning af fleksibilitetsmekanismerne i det nuværende system. Igen er det en bekymring, vi deler med flere andre lande.

F.eks. vil forslaget for Danmarks vedkommende betyde, at vores olielagre skal kunne dække 78 dages forbrug. Det er 10 dage mere end under det nuværende direktiv, og det er faktisk ret uforståeligt set i forhold til vi er nettoeksportør af olie og derfor slet ikke har nogen lagerforpligtelse over for IEA.

Fra regeringens side vil vi lægge meget vægt på, at vi ikke ender med et direktiv, som reelt betyder en uændret eller måske ligefrem ringere olieforsyningssikkerhed til højere omkostninger.

Lone Dybkjær forstod, at det nærmest blev dårligere for Danmarks vedkommende, eller at vi bliver pålagt noget, som er unødvendigt. På den anden side er der vel noget rimeligt i, at vi har en lagerkapacitet i Europa. Hun ville gerne have at vide, hvordan lagerkapaciteten ser ud i forhold til, hvad den var tidligere.

Klima- og energiministeren svarede, at i dag gælder der en 67 dages regel, og den lever vi op til. Vi forholder os kritisk til den foreslåede 78 dages regel, bl.a. fordi man tager råolie med.

**b) Meddelelse om direktiv 2004/67/EF af 26. april 2004 om
foranstaltninger til opretholdelse af
naturgasforsyningssikkerheden**

Klima- og energiministeren: Meddelelsen indeholder en vurdering af det eksisterende direktiv om gasforsyningssikkerhed, som skal revideres med henblik på at øge gasforsyningssikkerheden.

På baggrund af meddelelsen vil Kommissionen inden årets udgang præsentere et forslag til revision af det nuværende direktiv om gasforsyningssikkerhed. Vi vil til den tid tage nærmere stilling til direktivets indhold.

Anne Grete Holmsgaard nævnte, at den sydlige gasrørsledning fra Turkmenistan er med, og mente, der manglede en ordentlig vurdering af gasbehovet. Kommissionen skriver, at hvis vi når målet på de 20 pct. hvad angår energiefektivitet og hvad angår vedvarende energi, og hvis olieprisen kommer til at ligge på 100 dollars, så skal man faktisk ikke importere mere naturgas, men mindre naturgas til EU. Hun var godt klar over, at det også drejer sig om at diversificere energikilderne, men mente, man burde vurdere, hvad der var den klogeste strategi. Hun havde hørt, at Turkmenistan havde afsat deres gas til Gazprom, så uafhængigheden af Rusland blev måske ikke så stor alligevel. Hun pegede på, at det er meget billigere at benytte de rør, der går gennem Ukraine, så måske skulle man lave et fælles russisk-ukrainsk energiselskab, hvilket vil gøre det mindre sandsynligt, at man får den slags minikriser, vi havde i vinter.

Klima- og energiministeren sagde i relation til Nabuccoledningen, at man mangler en ordentlig analyse af, hvad der er den klogeste diversificeringsstrategi. Vi stiller kritiske spørgsmål, men lige præcis en ledning, som går udenom Rusland, er et hovedkrav fra nogle af de lande, der var voldsomt ramt af konflikten mellem Rusland og Ukraine, og den har høj prioritet for de nye medlemsstater.

Anne Grete Holmsgaard kunne godt forstå, at man i Rumænien og Bulgarien er stærkt optaget af at få gas andre steder fra end fra Rusland, men så vidt hun vidste, havde Gazprom sat sig på de turkmenske gaslagre. Hun mente, der var for meget følelse og for lidt analyse bag ønsket om Nabuccoledningen.

Svend Auken pegede på, at igennem Nabuccoledningen vil der også komme gas fra Iran og Aserbadsjan.

Klima- og energiministeren sagde i svaret til Anne Grete Holmsgaard, at det er et faktum, at de lande i regionen, som aftager gassen, lægger stor vægt på, at de ikke er 100 pct. afhængige af Rusland.

Klima- og energiministeren bekræftede i svaret til Svend Auken, at gassen i Nabuccoledningen ikke kun kommer fra Turkmenistan.

Anne Grete Holmsgaard forstod, at det drejede sig om at nå et kompromis, og det var ikke smart at komme på kant med alle de lande, som syntes, Na-

buccoledningen er et rigtigt godt projekt, når der er andre ting, det er vigtigere at slå for.

FO

3. Genopretningsplan

Kommissionens forslag til projekter under genopretningsplanen (energi)

Klima- og energiministeren: På energirådsmødet vil der være en frokostdrøftelse af Kommissionens forslag om finansiel støtte til prioriterede energiprojekter under den europæiske økonomiske genopretningsplan. Jeg forelægger sagen for jer til forhandlingsoplæg.

Sagen er en opfølgning på den økonomiske genopretningsplan, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i december 2008. Planen er at iværksætte konkrete initiativer finansieret under EU-budgettet, som kan bidrage til at puste nyt liv i det europæiske erhvervsliv og i europæisk økonomi. Udover disse konkrete initiativer er medlemslandene blevet opfordret til at beslutte bank- og vækstpakker svarende til 1,5 pct. af BNP.

I efteråret 2008 foreslog Kommissionen, at man afsætter 5 mia. euro til investeringer på en række indsatsområder, primært energi- og bredbåndsprojekter. Formålet var dengang og er stadig væk at sætte gang i hjulene ved at satse på strategisk udvalgte områder. 3,5 mia. euro – det er knap 25 mia. kr. – af de 5 mia. euro skulle gå til energiprojekter for dermed på samme tid at styrke EU's energisikkerhed og bidrage til indsatsen mod klimaforandringer.

Den 28. januar 2009 fremsatte Kommissionen et forordningsforslag med en liste over de energiprojekter, som er udvalgt til at få særskilt støtte. Det drejer sig om projekter inden for tre kategorier:

- 1) Energiinfrastruktur. Her er sat 1,75 mia. euro af.
- 2) Offshore vindenergi. Her er sat ½ mia. euro af.
- 3) CCS (CO₂-lagring). Her er der sat 1,25 mia. euro af.

Selv om de konkrete projekter kun udgør en lille del af landenes samlede vækstinitiativer, så må man alligevel sige, der er tale om en markant satsning på energiprojekter både i form af vedvarende energi og energiinfrastruktur, som er nødvendig for at udbrede vedvarende energi, og også i forhold til CCS.

Midlerne stilles til rådighed i 2009 og 2010. Det er altså noget, der sker her og nu. Nu har de fremlagt nogle lister, som jeg skal komme tilbage til om lidt. Og så vil formandskabet i løbet af foråret arbejde på at nå til enighed med Parlamentet om, hvad det konkret er, der skal støttes under dette program.

Efter Kommissionens forslag får Danmark andel i midlerne gennem 3 projekter. Det drejer sig om:

- 1) Kriegers Flak, der allerede indgår i Danmarks havvindmøllehandlingsplan.
- 2) North Sea Grid, der skal ilandføre elektriciteten fra eksisterende og planlagte nye store offshorevindmølleparker i dansk, tysk, hollandsk, britisk og irsk farvand.
- 3) Skanled, der gør den danske gasinfrastruktur mere diversificeret.

Det er alt sammen projekter, der har at gøre med forsyningssikkerhed og optimal indpasning af vedvarende energi. Det er dem, Danmark foreløbig står noteret for. Det er dér, hvor vi er på listen.

Man må sige, at i lyset af den nyligt overståede gaskrise mellem Ukraine og Rusland, som jeg startede med at tale om, er det positivt, at der med listen satses på energiprojekter, som både vil medføre en diversificeret energiforsyning og bidrage til bedre udnyttelse af vores egne energiresourcer – ikke mindst offshore.

Det er imidlertid skuffende, at energieffektivisering og miljørigtig transport ikke er repræsenteret på listen. En styrket indsats på netop disse områder ville have en hurtigere og meget mere mærkbar effekt. Derfor arbejder regeringen også aktivt på at få sat energieffektiviseringstiltag på listen.

Med hensyn til listen over CCS-projekter er der i Kommissionens nuværende forslag ingen danske projekter. Det er regeringens opfattelse, at det gælder om at holde flest mulige døre åbne for støtte til Danmark. Derfor arbejder vi for, at også danske demonstrationsprojekter kan komme ind på listen. Konkret er der på nuværende tidspunkt to mulige danske projekter. Det ene er på Nordjyllandsværket. Det andet er på Asnæsværket.

Jeg vil gerne her understrege, at selv om der skulle sættes et eller flere danske CCS-anlæg på listen, er der ikke hermed taget stilling til aktuelle ansøgninger om etablering af CCS-anlæg i Danmark. Der vil i en sådan beslutning indgå en række elementer, f.eks. sikkerhed, økonomi, energiforbrug osv. Et af problemerne er, at hvis man etablerer det, øger det energiforbruget. Inden der gives tilladelse til anvendelse af undergrunden, skal sagen i øvrigt også forelægges Folketingets Energipolitiske Udvalg. Der er vi altså ikke endnu. Man får lejlighed til at diskutere dette videre politisk. Men regeringen finder det fornuftigt at markere en interesse. Altså sørge for, at vi, hvis vi kan opnå det, kan være på listen. Det skyldes også, at der på lidt længere sigt vil være EU-midler til bl.a. CCS. Under forhandlingerne af EU's klima- og energipakke blev der som bekendt afsat 300 mio. med henblik på at støtte demonstration af CCS og innovative VE-teknologier. Kommissionen er nu i gang med at udarbejde kriterierne for tildeling af midler fra denne pose penge.

FO Regeringen agter at arbejde for, at disse kriterier favoriserer nogle bestemte CCS-projekter, nemlig dem som kombinerer CCS-teknologien med VE. På den måde sikrer man, at der samtidig med afprøvning af CCS-teknologien udvikles og udvides med vedvarende energi på de eksisterende kraftværker. Helt konkret kan man realistisk forestille sig biomassefyrede værker, der anvender CCS-teknologi, hvor man får en dobbeltgevinst i form af reduceret CO₂ fra en allerede såkaldt CO₂-neutral kilde.

Vi arbejder også for, at det skal være anlæg, der etableres sammen med kraftvarmeanlæg og anlæg med avanceret forbrændingsteknologi.

Endelig skal man benytte gode og sikre geologiske forhold. Det skal også være et kriterium, man skal leve op til.

Det kunne tale for, at Danmark har noget at byde ind med, for projektet oppe i Nordjylland er et projekt, hvor man kobler det til biomasse. Der kan være en god idé i at markere det. En ting er, at vi vil have dette med i kriterierne, men vi har altså også et demonstrationsprojekt at byde på på listen. Det er sådan, det står lige nu. Men der er ikke nogen, der ved, hvordan de endelige lister kommer til at se ud.

Opsamlende vil jeg sige, at vi synes, det er opløftende, at mere end 2/3 af de EU-finansierede projekter er klima- og energiprojekter, som er rettet mod vedvarende energi og infrastruktur og den slags.

Per Clausen syntes, det var lidt besynderligt, at man valgte at bruge over 1/3 af de afsatte midler til CCS-projekter, idet han pegede på, at deres effekt er tvivlsom, at de er dyre, og at de er energikrævende. Det har indtil nu ikke indgået i den danske regerings strategi, at vi skulle satse på CCS. Ganske vist havde klima- og energiministeren ved mange lejligheder sagt, at det var en dør, man ikke skulle lukke, men det er ikke det samme som, at man går ind ad den.

Han var enig i den del af klima- og energiministerens forhandlingsoplæg, der handler om, at det er vigtigt at få energieffektivisering og transport ind i planen, men spurgte, om det ikke ville være fornuftigere at finde pengene ved at flytte vægten fra CCS-projekterne over til de områder, vi prioriterer. Han var lige ved at glemme, at CCS-projekter handler om at sikre kuls overlevelse i fremtiden, da han hørte klima- og energiministerens meget visionære beskrivelse. På denne baggrund spurgte han, om klima- og energiministeren ikke kunne præcisere sit forhandlingsoplæg, sådan at det handlede om at få afsat nogle penge til energieffektivisering og ren transport, og at vi fra Danmarks side gerne så, at pengene kom fra det beløb, der er afsat til CCS.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, om elforbindelsen over Østersøen er med blandt de projekter, som Kommissionen lægger op til at der skal ydes støtte til. I den forbindelse henviste hun til, at de baltiske lande er meget isolerede, og forbindelsen er meget vigtig for at få dem med.

Hun var enig i, at det er en stor mangel, at energieffektivisering og transport ikke er med.

Hun ville gerne have klima- og energiministeren til at præcisere, hvordan man regner målet om de 20 pct. vedrørende energieffektivitet ud.

Hun betegnede det som trist, at så mange af pengene går til CCS-projekter, og pegede på, at disse projekter også favoriseres af reglerne om gratiskvoter. Her mente hun, der var en skævvridning. Hun syntes ikke, man skulle kæmpe særlig hårdt for, at et dansk projekt kom med, men skulle satse på at få en anden fordeling, sådan at energieffektivitet og transport fik nogle flere midler.

Ida Auken syntes også, det var mærkeligt, at man vælger at bruge så mange af pengene i genopretningsplanen til CCS-projekter, idet disse i bedste fald har et meget langsigtet perspektiv. I øvrigt mente hun, CCS er gårsdagens

måde at gøre tingene på. Hun mente, det ville være politisk vanskeligt at være meget kritiske over for, at man skal bruge så mange penge til CCS, hvis vi selv vil have et CCS-projekt med.

Hun havde hørt, at da finansministrene mødtes i sidste uge, var der rigtigt mange, der argumenterede for, at hvis der var overskud på EU's budget, skulle pengene føres tilbage til medlemslandene. Hvordan tænker man sig så genopretningsplanen finansieret?

Kim Mortensen erklærede sig enig i, at det lod, som Danmark skal lægge på vægtskålen, handler om at få så mange penge som muligt til energiteknologi og energieffektivitet. Han var glad for bemærkningen om, at vi holder fast på, at vi får bindende målsætninger for energieffektivitet. Kan der siges noget kvalificeret om, hvordan man er nået frem til fordelingen på henholdsvis energiteknologi og energieffektivitet på den ene side og CCS-projekter på den anden side?

Principielt kunne han godt støtte, at Danmark får mulighed for at komme med på listen over CCS-projekter, som prioriteres i EU – samtidig med at vi arbejder på at få ændret fordelingen til fordel for vedvarende energi. I den nuværende fase skal vi ikke afskære os fra muligheden for at være med i et udviklingsprojekt.

Lone Dybkjær mente, CCS var en forkert teknologi, og mente ikke, der skulle ofres nogen penge på den. Hun mente ikke, vi skal arbejde for at få et CCS-projekt til Danmark.

Morten Messerschmidt kunne ikke se logikken i at give penge fra genopretningsplanen til CCS, som grundlæggende ikke er et energiprojekt, men en form for losseplads, hvor man pumper CO₂ ned i undergrunden. Han mente, det var rent spild af penge. Han forstod, at regeringen gerne vil have penge til Kriegers Flak og andre projekter, og så dækker sig ind ved at stille op i CCS-køen.

Svend Auken erklærede sig fuldstændig enig i det, Kim Mortensen havde sagt. Problemet er, at vi kommer til at anvende kul og olie og gas i mange år fremover, og skal vi komme igennem med at give vedvarende energi en fortrinsstilling, skal kul- og olie- og gasindustrien selv rydde op og afskaffe det CO₂, de producerer. Men om de kan gøre det, kan man først finde ud af, når vi har gennemført nogle CCS-projekter. Forudsat at det bliver et myndighedskrav, at kulkraftindustrien selv skal betale omkostningerne, havde han svært ved at se, at det ikke er en teknologi, man også er nødt til at gøre forsøg med, så man kan se, om den er bæredygtig. Svend Auken gjorde opmærksom på, at udslippet af CO₂ er større fra biomasse end fra kul, så dér, hvor man ville have den allerstørste gevinst, er ved at neutralisere CO₂ fra biomasse.

Svend Auken var enig i, at vi skal opprioritere vedvarende energi.

Han opfordrede klima- og energiministeren til at slå et slag for kraft-varme og betegnede det som absurd, at man i EU ikke vil plukke de lavthængende frugter.

Klima- og energiministeren svarede Per Clausen og andre ordførere, at Danmark ikke har været blandt de lande, der stampede i jorden for at få penge til CCS-projekter, men det er der andre lande, som har gjort, og f.eks. vil Storbritannien bruge 1 milliard pund til ét CCS-projekt. Vi prøver at få flere penge over til energieffektivisering og transport, men vi kommer ikke uden om, at der bliver afsat en pulje til CCS-projekter. Spørgsmålet er så, om det ikke er fornuftigt at sige: "Ja men vi har faktisk også et demonstrationsprojekt, som vi kan byde ind med." CCS-teknologien kan blive et element blandt de teknologier, man kan anvende, men om det lykkes, ved man først, når man har fået nogle erfaringer. Klima- og energiministeren mente, Nordjyllandsværkets projekt med bioteknologi var ret interessant, og derfor vil vi spille dette kort ud klogest muligt, idet der er tale om et spil med "give and take".

Elforbindelsen over Østersøen er med.

I relation til Anne Grete Holmsgaards spørgsmål om, hvordan Kommissionen har opgjort målet med de 20 pct. i relation til energieffektivisering, sagde klima- og energiministeren, at vi lægger vægt på, at der udarbejdes en samlet opdatering af Kommissionens handlingsplan for energieffektivisering, sådan at vi får sikkerhed for, at der bliver tale om 20 pct.

NOT På et tillægsspørgsmål om, hvilket basisår man opererer med, sagde klima- og energiministeren, at hun ikke kunne huske, om det var et bestemt år eller et gennemsnit af 3 år, og bad om at måtte svare skriftlig herpå.

I svaret til Ida Auken sagde klima- og energiministeren, at vi har gode argumenter for det danske CCS-projekt, idet det handler om biomasse, hvad der ikke er nogen af de andre projekter, der gør.

Hun forstod, at finansministeren havde fået godkendt et forhandlingsoplæg i Europaudvalget forud for Det Europæiske Råds møde i 2008. Hun havde svært ved at forestille sig en situation, hvor man ikke ville prioritere energiprojekter højt i genopretningsplanen, og henviste til de udtalelser, kommissionsformanden var kommet med herom.

I svaret til Kim Mortensen sagde klima- og energiministeren, at hun ikke vidste, hvordan Kommissionen var nået frem til den fordeling, den har foreslået. Hun pointerede, at vi har argumenteret for en anden fordeling.

Hun forstod godt det, Morten Messerschmidt sagde om, at CCS ikke er en energikilde, men det er infrastruktur heller ikke. Vi prøver som sagt at få ændret den økonomiske balance.

Klima- og energiministeren ville gerne slå et slag for kraft-varme, som Svend Auken opfordrede hende til. Hun tilføjede, at der er en meddelelse om kraft-varme på vej i EU, som kommer i forbindelse med den strategiske energiredegørelse.

Anne Grete Holmsgaard mente, at udover energieffektivitet og transport ville det også være åbenlyst at få kraft-varme ind på prioriteringslisten. Det er i realiteten infrastruktur, og der er også mange job i det.

Formanden slog til lyd for, at man kaldet CCS for CO₂-lagring.

Per Clausen ville stille et spørgsmål til klima- og energiministeren, som måske kunne få Enhedslisten til at gå med til regeringens forhandlingsoplæg. Er det rigtigt forstået, at regeringen i realiteten går ind for, at så lidt som muligt bliver brugt til CO₂-lagring, men når man har besluttet, hvor meget der skal bruges til det, har vi et enkelt projekt, som er bedre end de andre projekter, og som vi derfor gerne vil have penge til?

Ida Auken syntes stadig, det var en svær holdning at forsvare politisk, at vi på den ene side ikke ønsker CO₂-lagringsprojekter, men alligevel vil vi gerne have støtte til et CO₂-lagringsprojekt i Danmark.

Hun henviste til, at Ugebrevet Mandag Morgen havde opgjort, at det kun er 1,3 pct. af de europæiske landes hjælpepakker, som er grønne, så der er måske en tendens til, at man i EU siger, man skal tænke grønt, men når det kommer til realiteter, gør man det ikke.

Kim Mortensen forstod, at der tidligere havde været en bruttoliste, som var længere end den nuværende, og dér var det danske projekt med. Selvfølgelig er 1,3 mia. euro mange penge, men de energiselskaber, som går ind i CO₂-lagringsprojekter, skal også selv investere rigtigt mange penge. Vi har formentlig også en interesse i, at teknologiudviklingen på området ikke sker isoleret i selskaberne, men også kommer fællesskabet til gode. Han var enig med Svend Auken i, at CO₂-lagringsprojekter skal betales af kulindustrien.

Lone Dybkjær fandt det svært at overskue, om vi skal bruge vores forhandlingskapacitet til at fremme de projekter, klima- og energiministeren nævnte, eller vi også kan bruge noget til at fremme et dansk CO₂-lagringsprojekt. Det kan godt være, der kommer penge til CO₂-lagring, men hun syntes, vi skulle følge en ren linje og ikke melde os på listen.

Svend Auken mente, at det, klima- og energiministeren i dag søger mandat til, er at gå ind for den pakke, der ligger, og den indeholder en linje til CO₂-lagring, men man ville kunne vende tilbage til, hvor mange penge der skal bruges til CO₂-lagring.

Klima- og energiministeren bekræftede over for Per Clausen, at vi prøver at holde udgifterne til CO₂-lagring nede i modsætning til andre lande, som vil have beløbet endnu højere op.

Hun sagde i anledning af Ida Aukens bemærkninger, at hun godt mente, man kunne være imod at give penge til CO₂-lagring, men alligevel prøve at få et danske projekt med, ligesom man godt kunne være imod skattelettelser, men samtidig engagere sig i, hvordan skattelettelserne blev fordelt, hvis der skulle være skattelettelser.

Hun bekræftede over for Kim Mortensen, at det danske projekt stod på den første liste, som var på 22 eller 23 projekter.

Hun svarede Lone Dybkjær, at de tre projekter, hun havde nævnt, vil vi først og fremmest søge at fremme. Om der så er forhandlingskapacitet til mere, må bl.a. afhænge af, hvor interessante projekter der kommer fra de andre lande.

I svaret til Svend Auken pointerede klima- og energiministeren, at der endnu er mange ting vedrørende CO₂-lagring, der ikke er besluttet, og den danske statskasse står ikke åben for sådanne projekter, men vi vil sikre os, at vi har en option.

Formanden forstod diskussionen sådan, at der fra en række partier var udtrykt betænkelighed ved CO₂-lagring, men når det drejede sig om det samlede forhandlingsoplæg, var der ikke nogen partier, der var gået imod det.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde udtrykt sig imod det.

Mødet slut kl. 16.25.

Ref.: BE/its